

Bommenes udgift af Lovforslaget, baade efter hvad den høitærede Indenrigsminister nylig har udtalt, og efter som Forholdet stiller sig i mine Dine, og naar den høitærede Minister har meent, at den Omstændighed, at Loven overlader til Ministeren at bestemme, om der skal være Bomme eller ikke paa den Deel af Landeveien, der falder indenfor Kongerigets Grændse, vil indeholdet Middelet til at forhindre, at der blev oprettet Bomme paa den Deel, der falder indenfor Slesvigs Grændser, saa kan jeg ikke ret forstaae, hvorledes Bestemmelsen om en Tillæbelse for Ministeren til at tilstede Bomme, skal være et særdeles virksomt Middelet i den Henseende. Det forekommer mig, at naar Loven udtrykkelig forbyder at oprette Bomme indenfor Kongerigets Grændser, maatte det ligge et endnu virksommere Middelet til gjenem Slesvigs Minister at afbejde hen til, at Bommene ogsaa bleve udeladte paa den øvrige Deel.

Indenrigsministeren: I den sidste Deel af hvad den ærede Taler yttrede, kan jeg slet ikke være enig med ham; thi jeg troer rigtig nok, at naar Slesvig kan opnaae, at der for den slesvigiske Deel af Veien skal betales Bompengge inden at en lignende Afgift opkræves paa den kongerigske Deel, saa vilde Slesvigerne vistnok bestemme, at der skal svares Bompengge, da det forresten er stemmende med deres sædvanlige Lovgivning; og da det indeholder en Fordeel for dem, hvorpaa de neppe vilde give Afstald. Jeg troer, at det Middelet, her er anført i Forslaget, kan blive anvendeligt, og af den Grund troer jeg fremdeles at burde holde paa, at Loven bliver usforandret.

Groofs: Ja, jeg skal tillade mig ganske at henholde mig til, hvad den ærede 1ste Landstingsmand for Sde Kreds (Tang) for et Dødelik sidem udtalte. Jeg kjender den Beistræfning, der her er under Forhandling, meget nøie, og jeg kan med Sandhed bevidne, at den for Tiden er den sletteste Veie, jeg har passeret i Danmark, ja, paa sine Steder er den saa daarlig, at jeg navnlig paa Stræfningen fra Rejsby til Brøns har seet mig nødsaget til at stige af Bognen og gaae, fordi Veerops-

ningen var opbrudt og Veien saa fuld af Huller eller — som det der i Egnen kaldes — Begravelser, at det var aldeles umuligt at passere den tilføjns.

Halbiger: Den ærede 1ste Landstingsmand for Sde Kreds (Drejer) udtalte, da han første Gang havde Ordet, at jeg skulde have glædet mig over, at det blev indført Bomme, og at han var af modsat Mening; men dette maatte grunde sig paa en Misforstaaelse af mine Uttringer; thi jeg har kun glædet mig over, at der kunde komme et lignende Forslag frem som det, jeg har indbragt, men det røber ingen Forkærlighed for Bomme; thi jeg vilde helst undvære dem, men kan kun finde det antageligt at indføre dem i exceptionelle Tilfælde, hvor de da maaske sees for et nødvendigt Onde. Da den ærede sidste Taler har udtalt, at en slet Veie kan bewirke, at man kan faae Bomme paa den, saa troer jeg, at Kjøbenhavns Amt maaske at faae sine Veie haarlige igjen, da den Omstændighed, at Veiene ere godt istand satte, ikke kan bewirke nogen Lettelse for Amtet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til den Behandling i den Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 42 St. det Endringsforslag til den Behandling indskrævedes inden næste Dags Afstemning.

Mængde derpaa over til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af Forslag til Lov om Afhændelsen af Kirkers, nogle offentlige Stiftelses og benedictes Bøndergods *).

Bloch: Paa det foreliggende Lovforslags Indhold skal jeg ikke indlade mig. Hvad der har bevæget mig til at begjære Ordet, er den saare uheldige Stilling, Landstinget har lige overfor dette og flere andre vigtige Lovforslag,

*) Lovforslaget findes i Indgang A. Sp. 833—40.